

Budavári Hírmondó

Budavári Evangélikus Egyházközség Hírlevele

XIX. évfolyam 2014/2. szám Pünkösöd

„...nagy különbség azt tudni, hogy Isten van, és azt, hogy ki- és miféle az Isten. Az első a természetes tudás, amely minden szívbe bele van írva. A másodikra egyedül a Szentlélek taníthat meg.”

Luther Márton: Jónás könyvének magyarázata

Jézus velünk marad mindörökké

Nem hagylak titeket árván, eljövök hozzátok – olvassuk János ev. 14,18-ban. Jézus búcsúbeszédéből való ez a mondat. A mester felkészíti tanítványait arra az időre, amikor testileg nem lesz velük. Ez következik be nagypénteki halálában. Tudjuk az evangéliumi tudósításokból, hogy a tanítványok ennek ellenére mennyire rosszul vizsgáztak, s azt élték meg, hogy a Jézus ügynök vége szakadt, küldetése csődöt mondott. Péter megtagadta, Júdás elárulta, a többiek szétrebbentek, mint a madárcák a villanyvezetékéről, ha veszélyt érzelenek. Hiábavaló volt Jézus biztatása, előrelátó védelmező, gondoskodó ígérete?

A kialakult vészhelyzetben erősebb volt a látottak félelmet ébresztő élménye, mint a korábban elhangzott jézusi ígéret ténye.

Mit akar Jézus a tanítványok szívére helyezni? Rejtjeles utalásként érthetjük ezt a kijelentést feltámadására s arra a beteljesült eseményre, ahogy Jézus az emmausi úton megjelenik tanítványainak és velük megy az úton. Alig tudják felismerni – hiszen magasabb rendű létformában találkoztak a Feltámadottal –, míg végül a kenyér megtörésekor megnyílik szemük és szegyenkezve maguk előtt boldogok Jézus társaságában. Csak a Feltámadott tudta tanítványait – az árván maradtakat – áthangolni örömteli tanúságtévké pünkösöd napjára.

Amikor úgy bandukolunk életünk sötét óráiban, mint árva gyermekek szülők nélkül, akkor egyszeriben ránk köszön valaki, miért vagy olyan búskomor, miben segíthetek, akkor Jézus küld az úton társat, a bajban segítőt. Eljön hozzánk...

De érthetjük ezt az ígét a pünkösdi események beteljesülése felől is. Jézus elküldi árva, kétségbeesett tanítványainak a vigasztalót, a Pártfogót. Jézus feltámadása nem végső állapota e földi világban, hanem csak negyven napig tartó időszak. Más létformában, mint az Atyának és a Fiúnak a Lelke van köztünk mind a mai napig

és a világ végső eseményeinek beteljesedéséig. Addig láthatatlan vigyázza bizonytalan lépteinket és ad meggyőző erőt hirdetett igéjének. Bátorítja szívünket a Hozzá térésre, az Ő követésére és ígéretei bizonyos megvalósulására. Akkor Ő lesz minden mindenkben, és már nem hitben, hanem látásban járunk.

Igazi pünkösdi evangélium ez az ígéret, hiszen Jézus igéi beteljesedésének többféle lehetőségét, bátorító közénk érkezését üzeni. Egyháza sokszor árvának tűnő tanítványi seregnak érzi magát e világi küzdelmei között. Gondoljunk 21. századi bajnívására, amikor harcol az élet tiszteletben tartásáért a „ne ölj” parancsolat értelmében, s mégis hazánkban egy Cegléd nagyságú város tűnik el a terhességmegszakítások révén. Küzd a házasság megbecsüléséért, hogy az új nemzedék a szülők biztonságot és elrejtettséget kínáló otthonában növekedjék fel. Mégis több mint 60%-os a hazai válási ráta. Küzd az elesettek felkarolásáért, az öregkorba érkezettek gondozásáért, a munkára nevelés fontosságáért, minden társadalmi réteg szellemi, lelki és anyagi felemelkedéséért, s ebben igyekszik példaértékűen elől járni. Mégis, a társadalom jómódú rétege ebben aligha támogatja. Gondoljunk a hajléktalanok kilátástalan helyzetére, még ha köztük önsorsrontókat is találunk. Sőt, belső kritikus hangok is kételkedve fogadják a romák között végzett missziót. De mi nem feledhetjük, Jézus velünk van mindörökké. Szeretete és hatalma megszegényíti a kétkedőket, amikor mélyszegénységből, mély lelki elesettségéből is felemel testvéreket. Nem szabad felednünk, az Ő országában a legnagyobb szám: az Egy. Ő mindig egyenként és személyesen mutatja meg, hogy nem vagyunk egyedül, nem vagyunk árvák. Ő küldi, adja Lelkét mindazoknak, akik kérik. Vegyük ajkunkra a pünkösdi kérést, jöjj Szentlélek, munkálkodj bennem, kezd rajtam...

D. Szabik Imre

Az eljövendőt keressük!

Lelkészi jelentés a 2013. évről

Az elmúlt év igéje – „*Nincsen itt maradandó városunk, hanem az eljövendőt keressük*” (Zsid 13,14) arra emlékeztetett bennünket, hogy jövővények, vándorok vagyunk. És itt a földön vándorolva minden átmeneti az életünkben. Amit mi maradandónak látunk, az mulandó, és amit mi alkotunk, az nem örök. S ebben a vándorlásban szeretnénk magunkat biztonságban érezni, éppen a szívünk belső remegése, az életünk sok-sok bizonytalansága világít arra rá, hogy nincs itt örök biztonságot adó állapot.

Luther a himnikus énekében arról vall, hogy az Ige köszalként megáll. S ahhoz, hogy az örökkévalóra, az eljövendőre tudjunk reménységgel várni és készülni, ahhoz nekünk ebből az örök igéből kell élni. A gyülekezet közösségének ez az elsődleges feladata: az Isten igéjét – ami törvény és evangélium – hirdetni úgy, hogy az eljusson minden emberhez.

A gyülekezeti munkánkat meghatározta az is, amit a stratégiai munka során fogalmaztunk meg. Növekedésre van szükségünk, olyan növekedésre, amely elsősorban nem az akciók miatti érdeklődés, hanem a hit aktívabb és mélyebb megéléséből fakad. Amikor azt látjuk, hogy a hagyományos keresztyénség és a tradicionális gyülekezeti formák veszítenek a vonzerejükből, ahhoz, hogy a növekedés megvalósuljon, új utakat is kell találni.

Gyülekezetünk 2013-ban igazgató lelkész váltással kezdte az évet. Balicza Iván 2003-tól töltötte be ezt a tisztséget. Köszönet azért, hogy a lelkészek közötti nyílt és testvéri együttműködés révén a váltás is zökkenőmentes volt, s köszönet a hosszú évekig végzett igazgató lelkészi szolgálataért.

A lelki munkát 2013 tavaszán öt lelkész végezte az önkéntes segítőkkel együtt. 2013 őszén Dr. Lászlóné Dr. Agod Anett beosztott lelkész elkerült a gyülekezetünkől, Bencéné Szabó Márta pedig 15 évi státusz nélküli félállású szolgálatból megválasztott másodlelkész lett.

Szeretnék arról beszámolni, hogy milyen lelki munkát végeztünk el a gyülekezetben.

Istentiszteleti élet:

Az átlagos istentiszteleti létszám 2012-ben 55 fő, 2013-ban 72 fő volt. Úgy tűnik, hogy a reggeli és az esti istentisztelet egy kicsit erősödött, a délelőtti létszáma inkább stagnál. Az úrvacsorázók száma 6972 fő volt. Örömmel látjuk, hogy egyre többen vannak, akik rendszeresen úrvacsoráznak.

Gyermekmunka:

Több területen zajlik. Gyülekezeti hitoktatást egy hétközi és három vasárnapi csoportban tartunk. A

hétközi csoport felelőse júniusig Dr. Agod Anett volt, szeptembertől Bencéné Szabó Márta. A vasárnapi csoportokat a gyermek munkacsoport önkéntesei fogják össze, óvodás, alsós és felsős csoport van együtt. Az önkéntes segítők mindig együtt készülnek a szolgálatra. Ezt a felkészítést júniusig Dr. Agod Anett, szeptembertől Pápai Attila teológus látta el.

Egész évünket meghatározta a kötelezően választható hit- és erkölcsstan oktatás bevezetése. A szeptemberben elindult oktatás előkészítése már márciusban megkezdődött. Iskolákat látogattunk, igazgatókkal tárgyaltunk, és így érkeztek meg a jelentkezési létszámok. Ezek valójában jól tükrözik kicsiny egyházunk helyzetét. Tapasztalataink egészen vegyesek. Nagyon sok múlik az iskola vezetésén, a csoport (a legnagyobb létszáma 6 fő!) összetételén, az óra időpontján, a tanító nénin. A hittanórák összetörnek a gyülekezeti szolgálat ritmusát, és ez a magánéletünkre is kihatással van.

Gyülekezetünkben jelenleg 3 kiscserkész órs működik. Bence Győző a 32. sz. DBMCSCS (Dévai Bíró Mátyás cserkészcsapat) vezetője, Végh Anna, Sagáth Anna és Bence Zsolt segítségével. Legnagyobb rendezvényük március 15. előestéjén a vári számháború, melyen 2013-ban a nagy hó miatt csak kb. 150-en vettek részt.

A családos délután – leánykori nevén totyogók istentisztelete – minden hónapban egy alkalommal kerül megrendezésre. A meghívott kisgyermekes családok vegyes összetételűek, a létszám változó. Azt tapasztaljuk, hogy vannak olyan családok, amelyek eddig a gyülekezetben nem voltak aktívak, de erre az alkalomra megjelennek! A gyermekmunkának még most is egyik csúcspontja a februári farsang, valamint az adventi családos összejövetel. Ezekon több mint 100 résztvevő volt. De ki kell emelnem a Szigetszentmártonban tartott nyári tábor is, amely többgenerációs alkalom, és a legkisebb korosztálytól kezdve az egyetemistákig voltak résztvevői.

Az ifjúsági munka is több korosztályban folyik, ám objektív és szubjektív nehézségek vannak a fiatalok összegyűjtésében.

A konfirmációs felkészítést az első félévben Balicza Iván, szeptembertől pedig én végeztem. A konfirmadusok száma 12 fő volt. Érezhető, hogy a konfirmáció újraértelmezésére van szükség.

Ebben az évben a konfirmált fiatalokat először a kisifibe hívogattuk. A kisifit tavasszal én vezetem, majd Agod Anett, őstől pedig Lukács Máté teológus és Skriba Dániel.

A korábbi évek jelentős létszámú ifiőrái már a múltat jelentik, a középiskolai és egyetemi évek pörgése a pénteki ifikorról teljesen elszakított néhány fiatal.

A Pályakezdő fiatalok alkalmát Balicza Iván fogja össze. Az élethelyzetükből fakad a csoport dinamikája is.

Az ifjúsági munka egyik színfoltja lett az ifjúsági zenés istentisztelet sor, amelyen többször prédikálnak a gyülekezetünkhöz kötődő teológusok és az ifjúság tagjaiból mindig alkalmilag verbuválódó gitáros csapat muzsikál. Számomra külön meglepetés, hogy nem csak fiatalok járnak ide szívesen, az a tapasztalatunk, hogy ezeknek az esti istentiszteleteknek a látogatottsága sokkal magasabb a többi esti istentiszteleténél.

A bibliaórák egészen vegyes képet alkotnak:

A hagyományos Bibliakörön kívül van egy Imakör és egy Nyugdíjas kör. Vegyes összetételű csoport működik hétfőn, korábbi nevén FIFE. Szeptembertől Átélt Biblia címmel interaktív, önismeretei és bibliodramatikus elemeket is magában hordozó bibliaismereti alkalom, amelynek nem a frontális tanítás, hanem az élményszerű átélés, a meditatív végiggondolás és a saját életünkre való alkalmazás a fő feladata. Két házi csoportunk működik, a Szőlőszem csoport és a 40-esek köre. Ugyancsak havonta jön össze a Férfikör és a Házaskör. A tavaszi időnyben tartja összejöveteleit a Fészekrakó kör is. A kiscsoportok nagy száma (2013-ban 680 bibliaköri alkalom volt) egyrészt öröm, másrészt nagy feladat, amelyben szinte mindig a lelkészeknek jut feladat.

Újszerű próbálkozás volt a Budavári Evangélikus Szabadegyetem előadássorozata, sok érdekes vendéggel. Köszönet érte a szervezőknek (dr. Pócze Tibor és dr. Fabiny Tamás).

A lelkigondozás sínyli meg azt, hogy rengeteg alkalom van a gyülekezetben. Kevesebb a látogatás, s a lelkipásztori beszélgetésekre pedig nehezen tudunk időt keríteni. A gyülekezeti életünkre – a sok alkalom és lehetőség miatt – egy bizonyos mérvű megfáradás jellemző. Tudom, mindenkinek sok feladata van. Ahogy valaki mondta: egyre magasabb a várhegy! Azt hiszem, hogy lelkészi szempontból is mindenképpen végig kell gondolni azt, hogy hány és milyen alkalom lehet, hogy az ünnepeink, a találkozásaink, az igei alkalmaink és a közösségeink újra egyfajta üdeséget hordozzanak!

Balicza Iván 2013-ban érte el a 65. életévét. Gyülekezetünk presbitériuma a törvényi lehetőséggel élve kérte a szolgálatának két évvel való meghosszabbítását. 2013 decemberében indítottuk el azt a projektet, amely a Fortuna u. 25. sz. alatti gyülekezeti épület egészét magába foglaló koncepció kidolgozását tűzte ki célul. Gyülekezetünkhöz kötődő mérnököket hívtunk meg a pályázatra.

A 2013. évben tartottunk először áldozati vasárnapot, amiből szeretnénk hagyományt teremteni.

A gyülekezet presbitériuma egyik legfontosabb döntése, hogy meghatározta, hogy a nagy összegű adományok 10%-át rászoruló gyülekezetek támogatására fordítjuk. Ezzel fejezzük ki, hogy kiegyensúlyozott gazdálkodást folytatva nemcsak magunkra gondolunk, hanem azokra a testvérekre is, akik nálunk nehezebb helyzetben vannak.

Köszönjük a lelkésztársak, munkatársak, tisztségviselők, a testületek, a munkacsoportok és az önkéntesek feladatvállalását. A gyülekezet tagjainak a sok-sok imádságot és áldozatot.

Istennek köszönjük meg, hogy evangéliuma által kereshetjük az eljövendő országot, és itt a földi vándorlásban pedig igazi testvéri közösségben egymás terhére hordozhatjuk. És így az eljövendő keresésében meg ne lankadjunk!

*Bence Imre
igazgató lelkész*

A lelkészi jelentés teljes szövege, valamint a felügyelői jelentés a honlapon olvasható:

<http://budavar.lutheran.hu/>

Tanév után

A tanévzáró napon mondunk köszönetet azoknak a munkatársainknak, akik a hitoktatás munkájában segítenek. Örülünk, hogy gyülekezetünk önkéntesei vezetik a vasárnapi hittanórákat, s méltó, hogy név szerint is kiemeljük őket áldozatos szolgálatukért. Köszönjük, hogy *Bakó Zsuzsa, Bircher Julianna, Bircherné Szilágyi Katalin, Fenyvesiné Uri Márta, Lukács Máté, Madocsai Lelle, Pilinszky Zsanett, Újhelyi Mária, Urbán Eszter* segítették a vasárnapi hitoktatást és az istentisztelet alatt három csoportban (óvodás, alsós és felsős) foglalkoztak a gyermekekkel.

A hétközi hittan vezetője ebben az évben *Bencéné Szabó Márta* volt. Az iskolai hitoktatásban – a lelkészekén kívül – *Pápai Attila* teológus (1. félév) és *Molnárné Varró Mária* hitoktató (2. félév), valamint *Kovácsné Kruchió Zsuzsanna* hittanár és *Balogné Vincze Katalin* doktorandusz-lelkész segített. Hála és köszönet illeti őket!

TEOLÓGIA MINDENKINEK**Pünkösdi ajándékok**

Pünkösöd ünnepét eddig még nem nagyon fertőzte meg a konzumvilág. Az a vásárlási örület, amely pl. karácsonyt is meghatározza, ezt a szép ünnepünket még elkerüli. Megmaradhatna – ha éppen a mesterkelt, népszokásokat felelevenítő nyár-hívogató programok nem akadályoznák ezt meg – egyszerű egyházi, lelki ünnepnek. A Lélek áradásának ünnepeként, az egyház születésnapjaként kellene ünnepelnünk, minden keresztyénnek együtt kellene örvendezni ezen a napon! Hogy erővel mutathassa meg a Krisztust követők serege: Él az egyház, él Krisztus népe!

S bár ezen az ünnepnapon a tárgyiasított ajándékok serege elmarad, azt hangsúlyozottá kell tenni, hogy ez az ünnep ajándékokban gazdag. Vagy gazdag lehet, ha az igazi üzenetére figyelünk!

Pünkösöd ajándékait így próbálom egy csokorba szedni, abban a reményben, hogy a magunk életében is felfedezzük, hogy pünkösöd által megajándékozottak lettünk!

Első, legfontosabb ajándéka a felbátorodás! A félelemben élő tanítványok a pünkösdi Lélek hatására mertek nyíltan szólni feltámadás-hitükről s arról, hogy Krisztus az Urunk! Olyan jó lenne, ha ez a felbátorodás a miénk is lehetne. A XX. század diktatúrái után a konzumálás örülete tépázza a hitet és a keresztyén közösségeket. Kérni kellene a felbátorodás ajándékát, hogy számunkra is vallhatóan és kifelé megmutatottan fontos lehessen a Krisztus-követés, és a világ tarka, bulizós hangulata helyett a Lélek által adott örömben leljük derűnket!

Fontos ajándéka a Léleknek a megújulás. Az első alkalommal mintegy háromezren részesültek az újjászületés fürdőjében, a keresztségben. A keresztség nem formalitás és nem is csupán családi szokás volt. Hanem a Krisztussal vállalt közösség felvett, de láthatatlan jele. Kérjük a Lélek ajándékát, hogy igazán fontos legyen az egykor – talán kisgyermekkorban történt – keresztségünk, és az Isten bocsánatából merítve éljünk új életet.

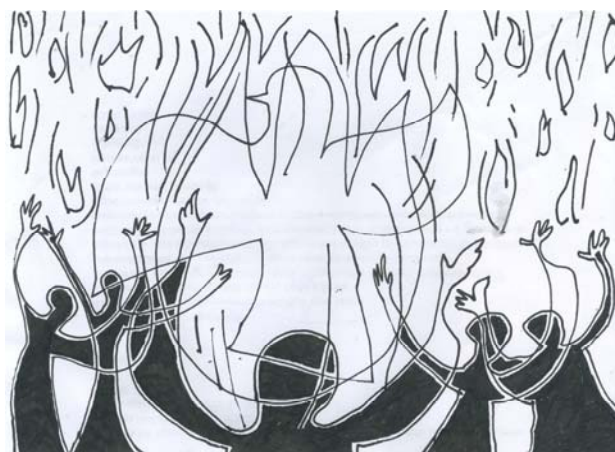
Az ajándékok közül nem feledkezhetünk meg a közösségről sem. A kicsiny tanítványi kör a Lélek által gyülekezetté formálódott. A hit útján járó embernek mindig közösségre van szüksége, testvérekre, akik segítik, és akik segítségére várnak. Látható, hogy a gyülekezet korunkban sokak számára csak egy sok közül választható „szabadidős tevékenység”. A Lélek ennél többet kínál. Azt a lelki közösséget, amely Krisztus szeretetét éli bele a világba. Kérjük a Lélek ajándékát, hogy fontos legyen számunkra a gyülekezet, az élő Krisztus teste.

S bár az ajándékok sora szinte a végtelenségig sorolható, mert a Lélek leleményessége emberi korlátok közé nem szorítható, egy ajándék-kosárról még szólnom kell: a kegyelmi ajándékok bőséges variációiról. Ez egy ajándék, de olyan, mint a kinder-

melegetés: mindenkinek, minden esetben mást tartalmaz. A kegyelmi ajándékokat Pál apostol több helyen listába gyűjti (Rm 12 vagy 1Kor 12 a legismertebb). De érezhető, hogy ezek nem a teljesség igényével készültek, mert a Lélek fantáziáját az ember nem korlátozhatja. De azt tudjuk, hogy „*a Lélek megnyilvánulása pedig mindenkinek azért adatik, hogy használjon vele!*” (1Kor 12,7) Nincs tehát közöttünk rangsor, mert egy a fontos, hogy a kegyelmi ajándékokkal az ember építse a gyülekezetet, segítse az evangélium terjedését és előmozdítsa a missziót, hogy épülhessen, növekedhessen Isten országa. Pál apostol ifjú szolgatársának, Timóteusnak írja: „*gerjeszd fel az Isten kegyelmi ajándékát!*” (2Tim 1,6) Ezzel arra mutat rá, hogy a lélek ajándékai ott szunnyadnak bennünk, és nekünk tudatosan és sok-sok imádsággal fel kell fedoznünk, hogy mivel tudunk Isten ügyében az embereknek használni.

Pünkösöd ajándékai tegyék a hétköznapiakat igazán áldottá, és gyülekezetünket pedig növekedővé!

Bence Imre

Túrmezei Erzsébet

Pünkösöd után

Pünkösödig hallgattak. Vártak. Hallgattak.
Szívükben szunnyadt a húsvéti hír.
Nem mentek vele. Egy helyben maradtak.
Aztán pünkösöd lett, és ütött az óra.
Zendült a szó: Lélek volt és erő.

És háromezren állottak
egyetlen prédikációra.
És egyház született.
Ma is megmozdul ezer és ezer szív,
hogyha a szó Lélektől ihletett.
Lélektelen mennyit beszélünk már mi...
Tanuljunk csendben a Lélekre várni.

Az idej konfirmációról a beszámolót maguk a konfirmandusok írták, így az ő szemszögükből láthatjuk, hogyan élték meg ezt az ünnepet.

A Kereszt Reménység az Engedelmes Szíveknek

A 2013-14-es tanév elején 13-an indultunk a Krisztushoz vezető úton. Földi pásztorunk, Imsi vezetésével jártuk végig az utat.

Sokat segített rajtunk Imsi kreativitása, hiszen a hagyományos 111 kérdés helyett írt nekünk egy színdarabot. Ebben a színdarabban egy életvezetési tanfolyamon vettünk részt, ahol a KRESZ szabályain keresztül ismerkedtünk meg Isten törvényeivel. Ezen a látszólag viszontagságos úton egymást segítve könnyen átjutottunk, mert a társaság együttműködő és jófej volt. Eleinte még nem fordultunk akkora bizalommal egymáshoz, de a hetek során egy közösséggé formálódtunk. A társaságnak köszönhetően nem voltak olyan kötöttek az órák, és így felszabadultan beszélgethettünk az egyes kérdésekről. A konfirmációs vizsga előtti főpróbán még mindenki lazán kezelte ezt az ügyet, és a vizsgaelőadás előtti pár percben eszméltünk rá arra, hogy hamarosan a gyülekezet szerves részévé válunk, és ez korántsem olyan egyszerű feladat, mint ahogy azt elképzeltük. A vizsgaelőadás – egy pár bakit leszámítva – úgy sikerült, ahogyan azt mi elterveztük, és az előadás mondanivalója eljutott a gyülekezet többi tagjához is. A vizsga után Balicza Iván tartott rövid áhítatot. Ezután közösen készített ajándékot adtunk Imsinek, amit mindenki aláírt, és a kedvenc ígéink voltak rajta. A vizsgán egy szituáción keresztül mutathattuk be, mi mindent tanultunk az év folyamán, és ezekről a másnap sorra kerülő Istentiszteleten tettünk bizonyosságot. Ezzel az Istentisztelettel egy új életszakaszba léptünk, ahol Isten munkálkodik bennünk, és Ő vezérel minket. Így a Lélek ajándékaival a szeretettel, az örömmel, a békességgel, a türelemmel, a jósággal, az önmegtartóztatással és a szelidséggel, szívességgel indulhatunk minden utunkra. Végezetül így hangzik a jelmondatunk: „Bár előttünk van a jó és a rossz, előttünk van az élet és a halál, Jézus segít nekünk abban, hogy helyesen válasszunk.”

Szilvágyi Lilla és Heinczinger Marci

Szívesen emlékszem vissza az elmúlt hónapok konfirmációs óráira, jó volt a heti tanulás, különórák után, péntek délután ott megpihenni. Mindig szívesen voltam ott, bár volt, amikor olyan fáradt voltam, hogy legszívesebben a hazafelé menő buszra szálltam volna... De amikor ott voltam, akkor már ott akartam lenni. A bevezető ének után már Istenre gondoltam, és örültem, hogy az Ő közelében lehetek. Örültem, hogy olyan társakat ismerhetek meg, akiknek szintén fontos Isten. Otthon, amikor kinyitottam a „Nagy utazás”-t, úgy éreztem, mintha akkor is ott ülnék az alagsori teremben. Amikor már megkaptuk a vizsgán előadandó színdarabot, azt olvastam, tanultam, és csodálkozva láttam, hogy szinte minden bele van szöve, amiről addig tanultunk. Tetszett az ötlet, hogy Imsi KRESZ-táblákhoz hasonlította a keresztény élet szabályait, a Tízparancsolatot. Ünnepelesség, meghittség, megilletődöttség, komolyság – ezek az érzések voltak bennem vasárnap, az első úrvacsoravételhez való készülődés során. Tényleg úgy éreztem, hogy megerősített Isten a belé vetett hitben. Aznap és azóta is sokszor jut eszembe a kapott ígém: „*Utáidat, Uram, ismertesd meg velem, ösvényeidre taníts meg engem!*” (Zsolt 25,4) Adja Isten, hogy sikerüljön mindig az Ő útján járnom!

Kovács Gergely

Szenci Molnár Albert

I. zsoltár

Az ki nem jár hitlenek tanácsán,
És meg nem áll az bünösök után,
Az csúfolóknak nem ül ő székükben:
De gyönyörködik az Úr törvényében,
És arra gondja mind éjjel-nappal,
Az ily ember nagy bódog bizonynal.

Mert ő olyan, mint az jó termőfa,
Mely az víz mellett vagyon plántálva,
Ő idejében meghozza gyümölcsét,
És el nem szokta hullatni levelét,
Ekképpen az mit ez ember végez,
Minden dolgában megyen jó véghez.

De nem ígyen vadnak az gonoszak,
Hanem mint az apró por és polyvák,
Melyek az széltől széjjel ragadtatnak,
Így az ítéletben meg nem állhatnak
Az gonoszak, és kik bünben élnek
Az igazak közt helyet nem lelnek.

Mert az Isten ismeri utokat
Az igazaknak érte dolgokat,
Azért mindörökké ők megmaradnak:
De az kik csak az gonoszságban járnak,
Azoknak nyilván mind elvész útok,
Mert Istennek nem kell az ő dolgok.

E s e m é n y n a p t á r 2014. P Ü N K Ö S D

Pünkösdi Evangélikus Fesztivál – Tanérvzáró nap –

A Lélek által szeretetben!
Találkozás kicsiknek és nagyoknak,
közelieknek és távoliaknak.

**2014. június 8.
Pünkösdi vasárnap**

Program

9.00 – Istentisztelet – PAX TV közvetítéssel
11.00 – Tanérvzáró istentisztelet
Igehirdető: *Keijo Gärdström* kouvola lelkész

(Közös ebéd – amelyre előzetesen jelentkezni kell
június 4-ig a Lelkeszi Hivatalban!)

14.30 – A fesztivál megnyitása
14.45 – Néptáncbemutató
az *Áldomás Táncsoport* műsora
15.15 – A finnországi *Sonus kórus* műsora
Karvezető: *Pekka Ainali*
16.00 – A *Budavári Schütz kórus* műsora
Karvezető: *Bán István*
17.00 – Szent György és a sárkány –
mese kicsiknek és nagyoknak
Róka Szabolcs mesemondó előadásában
18.00 – *Budavári Gospel kórus* műsora
18.30 – Szabadtéri igehirdetés
Igehirdető: *Dr. Fabiny Tamás* püspök

Kézműves műhely – játszóház – meglepetések
Kávéház – beszélgető sarok

Jótekonysági kirakodó vásár – borkóstolás – könyvek

Bemutatkozik: a FÉBÉ Kht. és a
Bakonycsernye Evangélikus Borverseny
Kiemelt vendégünk: a kouvola Sonus kórus

(Rossz idő esetén a programok a gyülekezet
termeiben és a templomban lesznek!)

Mindenkit szeretettel várunk!

2014. június 9. Pünkösdi hétfő

Istentiszteletek a szokott rendben
18.00-kor **nem** tartunk istentiszteletet

A nyári időszakban a vasárnapi istentiszteleteink a szokott rendben lesznek, a hétközi alkalmak közül csak a kedd este 6-kor kezdődő bibliaórát tartjuk meg.

Június 15. vasárnap

Istentiszteletek a szokott rendben
18.00 – *Pax et Bonum Kamarakórus*
koncertje a templomban

Június 20. péntek

16.30 – Lelkészi-ordináció a Budavárbán
*Bajnóczi Mária*ót, gyülekezetünk végzett teológusát
Dr. Fabiny Tamás püspök szenteli lelkésszé

2014. június 22-28.

Lelki Baywatch – Történetek a víz körül

Nyári tábor a Budavári Evangélikus Egyházközség
szervezésében a szigetszentmártoni

Mártoni ifjúsági táborban.

Várjuk a kisgyermekes családokat,
hittanókat és a konfirmált fiatalokat.

Jelentkezni 2014. június 15-ig
lehet a Lelkeszi Hivatalban.

Július 6. vasárnap

Istentiszteletek a szokott rendben
18.00 – Orgonazenés áhítat
Finta Gergely – orgona

Július 16-20.

Szárnyalj! – 10. SZÉLRÓZSA

Országos Evangélikus Ifjúsági Találkozó
Soltvadkert

Jelentkezés: <http://www.szelrozsatalalkozo.hu/?q=reg>

Július 20. vasárnap

Istentiszteletek a szokott rendben
18.00 – *Les Pastoureaux* – belga fiúkórus
koncertje az istentisztelet keretében

Augusztus 3. vasárnap

Istentiszteletek a szokott rendben
18.00 – Orgonazenés áhítat
Virágh András Gábor – orgona
Kiss Alexandra Enikő – brácsa

Augusztus 17. vasárnap

18.00 – Ünnepi istentisztelet
nemzeti ünnepünk közeledtével

Augusztus 25-28.

Hétfőtől – csütörtökig
Napközis Tábor Kisiskolásoknak
Jelentkezni 2014. augusztus 15-ig
lehet a Lelkeszi Hivatalban.

Szeptember 7-től a hétközi alkalmakat a kialakított rendben tartjuk.

Szeptember 7. vasárnap

Istentisztelet a szokott rendben

9.00 – Tanévnyitó családi istentisztelet
PAX TV közvetítéssel

Szeptember 27. szombat

Buszkirándulás

a reformáció forrásvidékén!

A reformáció 500. évfordulójára készülve a reformáció magyarországi helyszíneit látogatjuk végig. A tavalyi sárvári kirándulás után idén Sopronba utazunk. Városnézés és találkozás a soproni és a sárvári gyülekezet tagjaival.

Vendégünk és előadóink lesz *Richly Zsolt*, aki a készülő Luther rajzfilmet is bemutatja!

Jelentkezni szeptember 15-ig lehet a Lelkészi Hivatalban.

Volt egyszer egy iskolánk...

Felhívás – emlékek gyűjtésére!

Idén decemberben lesz 70 éve, hogy a II. világháború súlyos bombázásai következtében elpusztult a templomunk és az iskolaépületünk. A háború után nem sikerült az iskola-romokból új épületet varázsolni, s végül a romokat államosították.

Gyülekezetünket akkor hatalmas veszteség érte. Leginkább a személyi veszteséget kell említeni, mert az emberéletet nem lehet pótolni. Az épületekben esett kár is felbecsülhetetlen volt.

Szeretnénk idén, a 70. évfordulón megemlékezni azokról, akik a vészterhes időkben gyülekezetünk vezetői voltak, és szeretnénk visszaemlékezni az elpusztult iskolánk áldott szolgálatára. Ezért keressük azokat a testvéreket, akik még tudnak mesélni az iskolánk falai közt végzett munkáról és arról, hogyan alakult a gyülekezet élete az 1944-es évben.

Szeretnénk összegyűjteni a tárgyi emlékeket is, fényképeket vagy az iskolára emlékeztető tárgyakat, hogy egy kis kiállítással emlékezzünk arra, hogy volt egyszer egy iskolánk! Kérjük, írják le emlékeiket, visszaemlékezéseiket, és a tárgyi emlékeket (pontos megjelölésekkel) 2014. szeptember 15-ig adják le a Lelkészi Hivatalba. (A kiállítás után a tárgyakat tulajdonosaiknak visszaadjuk!)

2014. december 28-án, vasárnap pedig emléknapot tartanánk, amelynek a részleteiről később tájékoztatjuk a gyülekezetünk tagjait.

Kérünk mindenkit, hogy felhívásunkat juttassa el olyanokhoz, akik érintettek lehetnek, de már nem a gyülekezetünk tagjai! Reméljük, hogy emlékezésünk a jövőt építő lendületünket is meghatározza majd!

Tisztelettel:

A gyülekezet elnöksége

Tájékoztató

Örömmel vettük, hogy a PAX TV a 9.00 órakor kezdődő istentiszteletünket minden vasárnap élőben közvetíti. (Olykor van ettől eltérő közvetítés is.) Tudjuk, hogy az adás nem mindig zavartalan. (S ez nem az egyházközségen múlik!) Az egyszerű istentisztelet közvetítés elsősorban nem egy élvezetes tévéműsor, hanem a hangzó ige miatt fontos!

A közvetítés segítéséhez keressük azokat a testvéreket, akik szívesen bekapcsolódnak a technikai szolgálatba, a felvételeket készítő kamerák vezérlőpult melletti kezelésébe. S keressük azokat is, akik felolvasással gazdagítanak a tévés közvetítést. Kérjük, hogy aki ebbe a fontos – a gyülekezetünket a külvilág felé megjelenítő – szolgálatba bekapcsolódna, jelezze szándékát a Lelkészi Hivatalban.

Ne felejtsük el, hogy a közvetítés azok számára van, akik nem tudnak eljönni az istentiszteletre, s azt se, hogy Isten igéjének és az úrvacsora szentségének az ajándékát személyes részvétellel élhetjük át!

Lelkészi Hivatal

(1014 Budapest I. ker. Táncsics M. u. 28.)

Angler Mónika irodavezető

hétfő-péntek: 9.00-13.00

☎ és fax: 356-97-36

Internet: <http://budavar.lutheran.hu>

E-mail: budavar@lutheran.hu

Gyülekezetünk lelkészei:

Bence Imre – igazgató lelkész, esperes

☎ 356-97-36/18

e-mail: imre.bence@lutheran.hu

Balicza Iván – lelkész

☎ 356-97-36/15

e-mail: balicza@t-online.hu

Bencéné Szabó Márta – lelkész

☎ 356-97-36/18

dr. Fabiny Tamás – püspök

☎ 394-23-35

e-mail: tamas.fabiny@lutheran.hu

*A nyári időszakban a lelkészek fogadóórája:
telefonon egyeztetett időpontban*

dr. Pócze Tibor – felügyelő

e-mail: aszodipocze@t-online.hu

A Gazdasági Hivatal fogadóórája:

Kövesy Emese gazdasági vezető

hétfő-péntek: 9.00-13.00

Reformáció és kultúra

A MEE által a reformáció 500. évfordulójára ajánlott, a reformációval összefüggő kiemelt témakör 2014-ben a kultúra. Az idén jubilálók közül most a 170 éve született festőóriásról emlékezünk meg.

Benczúr Gyula (1844–1920)

Benczúr Gyulát aligha kell bemutatnom bármely kicsit is művelt magyar embernek. A történelmi témákat kedvelő akadémista irányzatú festészet legnagyobb hazai képviselője éppen abban az évben született Nyíregyházán, amikor Mária Dorothea főhercegnő megalapította budavári gyűlekezetünket. Munkásságának gyöngyszemei, úgy, mint a *Vajk megkeresztelése*, *Budavár visszavétele* vagy a legnagyobb európai visszhangot kiváltó *Ezredéves hódolat* ma is itt a Várban, a Magyar Nemzeti Galériában láthatók.

A *Pesti Napló* c. napilap által kiadott magyar festőművészeti albumban ekképp idézik fel gyermekkori kilátásait: „*Mint csodagyermek kezdte meg művészi pályafutását és azon kevesek közül való, akik be is váltották a hozzájuk fűzött reményeket. Ötéves volt 1849-ben, tarka változóságban robogtak el gyermeki szeme előtt a háború képei: honvédek, kozákok, huszárok, társzekerrek, s ő szépen lerajzolgatta azokat egy kis füzetbe. Nem volt az gyermekies pamacsolás, hanem az életnek jellemző visszatükrözése olyannyira, hogy már akkor akadt vevője egy orosz ezredes személyében, aki két rubelt adott neki arcképéért, s felajánlotta a kis Gyula szüleinek, hogy a háború vége után magával viszi a fiút Szent-Pétervárra, hogy a saját költségén kiképeztesse ott – orosz művésznék. A gondviselés jót akart a magyar művészetnek, mivelhogy az orosz ezredes elesett az egyik csatában és Benczúr megmaradt hazájában.*”

Ha gyerekként nem is, de ifjúként módja volt külföldön tanulni. Mint az előző lapszámban bemutatott Pulszky Ferenc, Benczúr is külhonban alapozta meg pályáját. 1861 és 1883 között Münchenben élt, ahol többek közt Székely Bertalannal és Mun-

kácsy Mihállyal tanult együtt, majd tanított is. Eközben itáliai és franciaországi tanulmányutakat tett. A cseh származású Lina Ritter von Maxszal 1873-ban kötött házasságot Münchenben, és nem sokára négy gyerekük született. Felesége korai halála miatt később újrَاهázasodott, ezúttal a magyar Ürmösi Kata Piroskát vette el. 1883-ban válaszút elé került: a már megbecsült művészt állásajánlatokkal halmozták el Münchenből, Weimarból, Prágából és Budapestről. Trefort Ágoston vallás- és közoktatásügyi miniszter az első magyar művészképző intézet vezetésére kérte fel. Ezt Benczúr elfogadta és hazatelepült.

Már jóval ezelőtt kapcsolatban állt a magyar politikai elittel. Eötvös József korábbi kultuszminiszter 1869-ben pályázatot hirdetett történelmi témájú alkotások elkészítésére, amire Benczúr az 1875-ben befejezett *Vajk megkeresztelése* című képével nevezett be. Érdekes háttér-információ, hogy a festményen eredetileg szerepelt volna egy elégedetlen pogányokból álló csoport is, azonban a végső változaton már nyomát sem látni; vélhetően a kiegyezés (1867) után gyökeresen átalakuló közgondolkodás hatása miatt. A „politikai divatok” befolyása másutt is tetten érhető Benczúr festészetében. A honfoglalás millenniumára készített *Budavár visszavétele* (1896) című képen a dicsőséges császári hadvezér, Savoyai Jenő a Habsburg-ház és az Osztrák-Magyar Monarchia szükségszerűségét volt hivatott demonstrálni. Benczúr művészi témaválasztása nagy utat tett meg a passzív ellenállást sugalló *Hunyadi László búcsújára*-tól (1866) a dualizmus kori szemléletnek megfelelő képekig, hasonlóan a kortárs közhangulathoz. Alkotói stílusa azonban híresen változatlan maradt: „*annyira készen került ki az iskolából, hogy készebbé már nem fejlődhetett*” – írta róla kritikusa, Elek Artúr. Noha klasszikus kompozíciója és élénk színhasználata legendás védjegyévé vált, sokan hiányolták művészetéből a fejlődést, a kísérletezgetést. Amikor Fülep Lajos egy interjúban arról faggatta, miért nem próbálkozik újabb stílusokkal, így magyarázta konzervativizmusát: „*Miért akarják, hogy plein airt fessen az ember, ha nem felel meg a természetének? Nekem nem felel meg, ezért nem csinálom.*”

Evangélikus szempontból kiemelkedő alkotása a fasori templom oltárképe, amely a *Háromkirályok imádságát* (1911) ábrázolja. Ezen kívül még néhány Madonnát készített vallási témakörben. Zsenialitását müncheni, párizsi, berlini és bécsi aranyérmekkel ismerte el a nemzetközi szakma. Magyarországon 1906-ban örökös főrendiházi tagságot, 1910-ben pedig tiszteletbeli akadémiai tagságot kapott. Halála bő egy hónappal a nemzeti tragédiát jelentő trianoni békediktátum aláírása (1920. június 4.) után érte Dolányban.

Kövecses László

Hit által... növekedik a Gyülekezet

„Legyetek az igének cselekvői, ne csupán hallgatói, hogy be ne csapjátok magatokat.” (Jak 1,22)

Amióta a napokban elém került ez az ige, újból és újból eszembe jut. És amikor eszembe jut, szinte rögtön beugrik mellette, hogy „az Ige testté lett” (Jn 1,14). Azt gondolom, hogy azért lett testté, hogy mi láthassuk, hogy Ő cselekszik. Mi, a Budavári Evangélikus Gyülekezetben az ő testének a tagjai vagyunk. Ezért vele együtt számunkra is valóság: „Az én Atyám mindezideig munkálkodik, én is munkálkodom.” (Jn 5,17)

Van tennivalónk. Ha ezt nem látjuk meg, nem ismerjük fel és nem kezdünk cselekedni, akkor vesztünkre jövünk a Gyülekezetbe, mert becsapjuk magunkat. Magamon azt vettem észre, hogy ez az önbecsapás olyan mély, hogy még ha rá is jövök, hogy ezt most nem igazán teszem, most ez becsapás, képmutatás, akkor sem tudom (nem akarom?) észrevenni, hogy hogyan teszem. Mert azon túl, hogy tennem kell, még valamire figyelmeztet ez az ige. Arra, hogy nem mindegy, mit teszek. Egy ige-hirdetésben hallottam, hogy az emberi jó szándék az egyik legveszedelmesebb dolog. Ugyanis nincs olyan, hogy alapvető emberi jóság, hiszen az ember szíve alapvetően gonosz. Képtelenség tehát, hogy én jó szándékkal magamtól jót tegyek.

Egyetlen esélyem van, mégpedig az, amiről számomra most a Zsidókhoz írt levél 11. fejezete beszél. Úgy gondolom, ennek leggyakrabban csak az első verséig jutunk el, amikor olvassuk: „A hit pedig a remélt dolgokban való bizalom, és a nem látható dolgok létéről való meggyőződés.” Erre hivatkozva aztán sokszor azt is mondjuk, hogy a hit valami láthatatlan, megfoghatatlan, bizonytalan dolog, valami magánügy. Pedig nem a hit a láthatatlan, hanem az, amire vonatkozik. A hit láthatóságáról beszél aztán az egész fejezet a levélben. Arról, hogy a hit nagyon is látható. A hit cselekedet. A hit hegyeket mozgat, gyógyít, megtart, épít, alkot, teremt. Úgy, ahogyan azt nekünk a testté lett Ige mutatta meg. Ezért aztán az egyedüli esélyem, hogy ne vesszek el, hogyha a testté lett Igében hiszek, vagyis az Igét cselekszem. És

ez hogyan lehetséges? Egyre inkább úgy látom, hogy nekem lehetetlen. Mégis úgy érzem, hogy valahogyan az én felelősségem, és az egyetlen esélyem, hogy magamban (és a Gyülekezet tagjaként a Gyülekezetben) az élő Igét cselekedni engedjem.

Ez a motivációja a növekedési programunknak, valamint annak a SZIA (Személyes Interjú Alkalma) beszélgetésekben megvalósuló kutatásnak is, ami arra irányul, hogy hogyan növekedhet a hitben a Gyülekezetünk. Ez a motivációja a beszélgetések alapján megfogalmazott és a képviselőtestület által elfogadott küldetésnyilatkozatnak:

„A Gyülekezet küldetése a fenntartható növekedés Jézus Krisztus ismeretében, az élő hitben, a cselekvő szeretetben, valamint az igei és imákorösségben.”

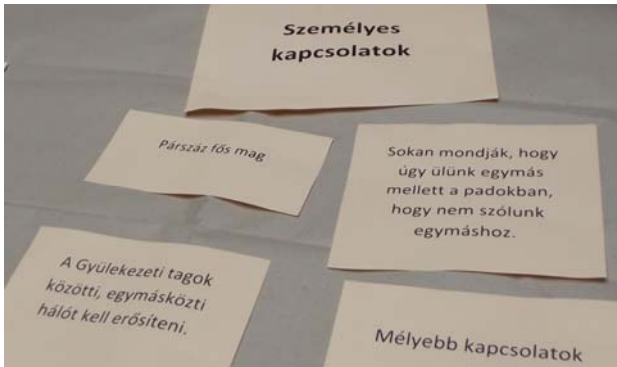
Ez a motivációja annak is, hogy szeretnénk, hogy ennek a küldetésnek a megvalósításában a Gyülekezet minden tagja aktívan részt vegyen.

A tavalyi évben elkezdődött kutatás eredményeként a SZIA beszélgetésekben eddig 16 olyan területet, problémacsoportot azonosítottunk, ahol tennivalóink vannak. Ezek a területek a Gyülekezet teljes létén, tevékenységén átívelnek, vagyis nem új munkacsoportok, alkalmak, programok megszervezésére irányulnak, hanem küldetésünk megvalósulását segítő szempontokként szolgálnak a Gyülekezet életéhez. Ilyen például a személyes kapcsolat Istennel, az imádság, a bibliaolvasás, a tanítványság, az őszinteség, a személyes hozzájárulás a Gyülekezet életéhez, a konfliktuskezelés, a személyes kapcsolatok a Gyülekezet tagjai között vagy a Gyülekezet kapcsolata a külvilággal. Látható tehát, hogy ezek olyan szempontok, olyan területek, amikben mindenki, kortól, nemtől, látogatott gyülekezeti alkalomtól, teológiai műveltségtől, foglalkozástól függetlenül tud találni olyat, ahova be tud kapcsolódni, ahol adottságaival, az Istentől kapott talentumaival tenni tud a Gyülekezet növekedéséért a hitben, a szeretetben.

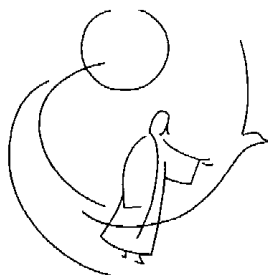
A piliscsabai gyülekezeti hétvégén ezeket a problématerületeket dolgoztattuk fel a jelenlevőkkel, és arra hívtuk őket, hogy csoportokat alkotva te-

gyenek vállalásokat ezeken a területeken. Így születtek a „Jézus munkatársai szerződés”, amik tartalmazzák a csapat nevét, egy igei mottót, a csapat véleményét arról, hogy minek kell változnia az adott problématerületen, a vállalásukat, hogy mit tesznek a változás érdekében, mikorra és hogyan teszi láthatóvá a Gyülekezet számára. Amikor ezek a szerződések megvalósulnak, a Gyülekezet tagjai többek között olyanokat fognak észrevenni, hogy erősödik az imaközösség, a gyülekezeti tagok kérhetik az istentiszteleti közösség imádságát, kevesebben késnek el az istentiszteletéről, valaki köszönti őket a templomba belépve, többen segítenek a diakóniai munkában, esetleg valaki érdeklődik hogylétük felől, ha nem tudtak eljutni egy olyan gyülekezeti alkalomra, ahová amúgy járn szoktak.

Úgy gondolom, hogy ezekből a példákból látszik, hogy az Ige cselekvésekor bizonyos szempontból nem nagy tettekről, nem nagy erőfeszítésekről van szó. Nagy tettekké attól válnak, hogy Isten megáldja, amit teljes szívvel, szeretettel, hittel Jézusban cselekszünk. Ki tudja, ha így teszünk, talán „felénk fordul és megszán az Isten”, és akkor az egész Várhegy megmozdulhat...

Balicza Gábor

Szenci Molnár Albert

CXVII. zsoltár

Az Urat minden nemzetek,
Dicsérjétek minden népek,
Mert nagy az ő kegyessége,
Kit rajtunk megerősíte,
És megmarad igazsága
Mindörökké, Alléluja.

Az én hitvallásom...

A Hírmondó mostani számától kezdve szeretnénk közölni néhány rövid írást gyülekezeti tagoktól arról, hogy az ő hitéletükben milyen **ige, imádság, ének, zsoltár, történet** érintette meg őket különösen, vagy esetleg egy **gyülekezeti alkalom** vagy a **konfirmációja** hogyan segíti/segítette őket a hitbeli növekedésben. Egy rövid hitbeli bemutatkozásnak lehet tekinteni ezeket az írásokat, hogy jobban megismerjük egymást.

Az ige, az igehirdetések és olvasásuk sokat jelentenek számomra, különösen egy igehirdetés volt az, aminek a fő mondanivalója, hogy Isten az őszintén megbánt bűnt megbocsájtja. A történet röviden (2Sám 11, 14-24): Dávid, Izrael királya a szomszéd udvarban egy szép, fürdő nőt, Uriás feleségét meglátta és megkívánta, a házába vitte és vele hált. Az asszony teherbe esett. Mikor ezt Dávid megtudta, olyan helyre küldte Uriást a háborúba, ahol kemény harcok voltak. Uriás meghalt, és azt mondta Dávid a hírvivő küldöncnek, aki a hírt hozta, hogy a fegyver hol ezt, hol azt pusztítja el. A gyász letelte után Dávid feleségül vette az özvegyet, aki fiút szült neki. „De az Úrnak nem tetszett, amit Dávid elkövetett.” Isten Dávidot prófétán keresztül figyelmeztette vétkére, aki ezután őszintén beismerte bűnét, hogy gyilkos és parázna volt.

„Bűnömet beismertem, nem takargattam, bevallottam hűtlenségemet az Úrnak, és te megbocsáttad vétkeket, amit elkövettem.” (Zsolt 32,1-5) Később a királyok könyvében (1Kir 14,8) azt olvassuk: Isten azt üzenté az akkori királynak, Jeroboámnak: „Te nem voltál olyan hű, mint szolgám, Dávid, aki megtartotta parancsolataimat, és csak azt tette, amit helyesnek látok.” „Az Úr bővülködik kegyelemben és gazdag a megbocsátásban”. Nem emlékszik a megbocsátott bűnökre. „A töredelmes és megtört szívet nem veted meg Istenem.” (Zsolt 51,19)

A bűnbocsánat igazi volta az, hogy azt a bűnt, amelyiket az Isten megbocsátott, az végérvényesen van megbocsátva, és ígérete igazság. Nagyon fontos, hogy a bűnt bűnnek lássuk, komolyan vegyük, ne magyarázgassuk, szépítgessük, ne mentegessük magunkat, ne hárítsuk másokra. „Levetted bűnömet” (Zsolt 51), azt jelenti, hogy már nem mardossa az embert lelkiismerete ezután. Ugyanilyen fontos az is, hogy ne kételkedjünk, hanem komolyan vegyük a bűnbocsánatot, és hitelt fogadjuk el. Isten megbocsátó, új szívet kínáló szeretetét az egész Újszövetségben is megismerhetjük Jézus Krisztusban.

Fellner Zoltánné (a keddi bibliaóra tagja)

Fél évvel ezelőtt még csak készültem a keresztelőmre és a konfirmációmra. Egyik este felhívott a nővérem, hogy megtudja, van-e kedvenc részem, igém a Bibliában. A kérdés különös volt és elgondolkodtató. Különös, hiszen a Szentírásnak nincs olyan szakasza, ami ne jelentene sokat, és elgondolkodtató, hogy akkor mégis mit válaszoljak? Fellapoztam a Zsoltárok könyvét, mint általában, ha bölcs gondolatokra szomjazom, és bár nem igazán tudtam, hogy mit keresek, szinte azonnal megtaláltam. „*Teret adtál lépteimnek, és nem tántorog a lábam.*” (Zsolt 18,37) Nem hiszem, hogy bárhol találhatnék olyan bölcsességet, amely ennél jobban jellemezné az életem alakulását, amióta a keresztség szentségében részesültem. A családom nem hívő, nem vallásos, a Biblia vagy az ige ritkán volt téma otthon, engem mégis egészen kisgyermekkorom óta érdekelt. Kerestem és vártam az alkalmat, hogy közelebb kerüljek az egyházhoz. Az első hittan órára nagyjából egy évvel ezelőtt került sor. A változás határa nem ennyire konkrét, de máshogy látom a világot, mióta olvasom a Szentírást, és hallgatom az ígét. Ma már egy, a nővéremtől a keresztelőm és konfirmációm emlékére kapott táblán lévő felíratra nézve minden nap hálát adok az Úrnak a tudásért, a magyarázatokért, az új célokért, az új közösségért, aminek része lehetek, mert mióta bizonytalan lábaimat engedte a helyes útra lépni, megnyugvást kaptam, és biztosabban járok.

Pálinkás Ildikó (a keddi bibliaóra tagja)

Az örök kérdés, amire tulajdonképp minden törekvésünket, problémánkat, eredményünket fel-fűzhetjük így szól: Mi az élet célja? Velem előfordult, hogy megpróbáltam direkt megválaszolni és az adott válasz mögé rendezni be az életem, de tetszik az a megoldás is, amikor valaki furfangos módon átfogalmazza a kérdést, és megpróbálja olyan formában feltenni, amire könnyebben tud/remél választ adni. Az átfogalmazott kérdésfeltevés leggyakoribb módja a „Hogyan érdemes élni?“, ami a miénkre jellemző, némiképp tekintélyelvű kultúrában inkább a „Hogyan kell élni?“ formában jellemző.

Dante a fiatalon elhunyt Anjou Martel Károlyról, a későbbi magyar király, Károly Róbert édesapjáról így írt az Isteni színjátékban:

*„Lenn nem sok évig éltem” – szólt e lángban
„de hogyha tovább éltem volna lenn,
most kevesebb baj lenne a világban...”*

Hozzáteszem, hogy Dante a hivatkozott herceget a Paradicsomba helyezi, ami még egy nápolyi trónörökösnek is számottevő minőségi ugrás kell, hogy legyen földi életéhez képest.

Számomra ez egy olyan példa, ami az élet minden helyzetében értelmezhető válaszhoz vezet és iránymutatásként is működik. Ez alapján az élet értelmét úgy fogalmazom meg, hogy egy jobb világot hagyjunk magunk után, mint amibe születünk. Annak ellenére, hogy nem bibliai részlet, azt gondolom, hogy a Biblia tengernyi története és példája mind közelebb kerül hozzám, ha ezt az idézetet és az alapkérdést észben tartva olvasom, vagy hallgatom.

Van még egy érdekes eleme az idézetnek: egy hercegről írták. Az ő helyzetében természetes, hogy döntései sokak életére vannak hatással és ő sokkal nagyobb mértékben formálja a világot, mint egy átlagember. A gondviselés ilyen szerepbe helyezte. Nekünk azonban – ha szeretnénk, hogy egyszer mások (akárcsak kevesen is) így értékeljék életünket – aktívan keresni kell a lehetőségeket és el kell fogadni a számunkra kínákozó szerepeket, hogy pozitív hatással lehessünk a világra.

Rózsa Bálint (a csütörtöki pályakezdő ifi tagja)

Szenci Molnár Albert

XXIII. zsoltár

Az Úr énnékem őriző pásztorom,
Azért semmiben nem fogatkozom,
Gyönyörű szép mezőn engemet éltet,
És szép kies folyóvízre legeltet,
Lelkemet megnyugotja szent nevében,
És vezérl engem igaz ösvényében.

Ha az halál árnyékában járnék is,
De nem félnék még ő setét völgyén is:
Mert mindenütt te jelen vagy énvelem,
Vesszöd és botod megvígasztal engem,
És nékem az én ellenségim ellen
Asztalt készítesz, edeledt adsz bőven.

Az én fejemet megkenöd olajjal,
És engemet itatsz teljes pohárral,
Jóvoltod, kegyességed körülveszen,
És követ engem egész életemben,
Az úr énnékem megengedi nyilván,
Hogy mind éltiglen lakjam ő házában.

Hírek – Hírek – Hírek – Hírek

- Március 28-án lelki nap volt a II. kerületi ökumenikus óvoda dolgozói számára, amelyen a pasaréti ferences templomban *Bence Imre* tartott előadást és interaktív képzést az óvoda összes munkatársának.
- Március 29-én „villámsödület” volt a Deák téren, a Reformációi Emlékbizottság szervezésében, amelyen az 'Erős vár a mi Istenünk' kezdetű énekünket vették filmre. Gyülekezetünkben több is megjelentek a felvételen. A Flashmob megtekinthető itt: <http://www.youtube.com/watch?v=mwijdySICn8>
- Szupplikáció volt a gyülekezetünkben március 30-án, amelyen *Koch Szilvia* V. évf. hallgató hirdette az igét.
- A böjti igehirdetés-sorozatunkon köztünk szolgált *Mesterházy Balázs* harkai, *Baranyai Csaba* kőszegi és *Simon Attila* aszódi iskola lelkész.
- Április 1-jén képviselő testületi ülésen hangzott el a 2013. évről szóló felügyelői és lelkészi jelentés. Az elnökség tagjainak jelentésén kívül a diakóniai munka részleteiről *Bajnóczi Attiláné*, zenei életünkről *Bán István* jelentése hangzott el.
- Április 4-6-ig gyülekezeti hétvége volt Piliscsabán, amelyen 'Amikor Jézus munkához lát...' címmel hangzott el igehirdetés sorozat. A hétvégénk vendége *Szarka István* bakonycsenyeyi lelkész, esperes volt, aki előadása mellett a gyülekezetét is bemutatta.
- Április 7-én *Bence Imre* Cinkotán szolgált böjti igehirdetéssel.
- Április 7-én tartotta gyülekezetünk alapítványa kuratóriumi ülését.
- Április 11-én ökumenikus keresztút járason vettünk részt.
- Április 20-án a hajnali feltámadási istentiszteleten felnőtt testvéreket kereszteltünk és konfirmáltunk meg.
- Április 20-án húsvét reggel elkezdődött a PAX TV istentisztelet közvetítése templomunkból. Reményesség szerint a minden vasárnap reggel 9.00-kor kezdődő istentisztelet ezentúl adásba kerül.
- Április 24-én *Balicza Iván* vizsgabiztosként vett részt a végzős teológusok vizsgatanításán.
- Április 24-én egyházmegyei közgyűlés volt.
- Április 26-27-én volt a konfirmáció gyülekezetünkben. Ebben az évben 11 fiatal részesült az áldásban: *Balog Benedek, Boros Berta, Boros Réka, Csorba Bence, Heinczinger Márton, Kovács Gergely, Lökös Dániel, Lökös Laura, Szilvágyi Lilla, Torma Bálint és Varga Aliz*. Isten tartsa meg őket és erősítse meg őket a hitben!
- Április 27-én templomunk adott otthont annak az ünnepi istentiszteletnek, amelyen a Magyar Bibliatanács tagegyházai ünnepélyesen használatba vették az új fordítású bibliát. Az igehirdető *Bölcskei Gusztáv* református püspök volt.
- Április 29-én ült össze először az a szakmai bíráló bizottság, amely a Fortuna 25 tervpályázatra leadott pályaműveket volt hivatott értékelni. A gyülekezet tagjain kívül szakmai bíráló volt: *Schneller István, Aczél Péter, Krähling János és Ficzer Ilona*.
- Május 1-jén a *Madocsai* család gödöllői telkén tartottunk gyülekezeti pikniket, ahol idén is jó hangulatú bográcsozásban volt része a jelenlévőknek, utána a kertben felállított kereszt köré ülve tartottuk az áhítatot és énekeltünk Isten dicsőségére.
- Május 4-én *Kővári Péter* orgonaművész adott hangversenyt templomunkban, amelyen *Balicza Iván* hirdette az igét.
- Május 5-én a Budavári Evangélikus Szabadegyetem előadásán *dr. Csom Gyula* a fenntartható fejlődésről és az atomenergiáról szolt a hallgatóságának.
- Május 10-én a Badacsonyörsön lévő pihenőháznál szerveztünk közösségi munkát. Hatan dolgoztunk a kertben, festettük a redőnyöket és a kaput, és élveztük a májusi napsütést.
- Május 11-én az ifjúsági zenés istentiszteleten *Lukács Máté*, gyülekezetünk I. évfolyamos teológus hallgatója hirdette az igét.
- Május 14-19-ig a lengyelországi Ryn kicsiny evangélikus gyülekezetének 4 fős delegációja érkezett gyülekezetünkbe és ismerkedett Budapesttel. A rynieket többször meglátogattuk már. Ryn a Mazuri tavaknál, Finnország felé félúton található. Gyülekezeti csoporttal is megszálltunk már náluk. Ők első ízben jártak Budapesten. *Jan Neumann* lelkész az istentiszteleten köszöntőt mondott.
- *Sztechlo Gábor* emléknapp volt a Budavári Egyházközség és Sztechlo Gábor Gyermekek- és Ifjúságsegítő Alapítvány közös szervezésében. Sztechlo Gábor sírjánál *D. Szebik Imre* tartott igehirdetést. A templomunk falán lévő emléktáblát megkoszorúzza az Alapítvány által kiírt pályázat nyertesait köszöntöttük és a *Chor18* (angol kórus) koncertjében gyönyörködhettünk. Az egyházközségünk alatt lévő barlangban pedig a Deák téri Gimnázium 10.A osztálya által szervezett kiállítás volt megtekinthető. A Holokauszt 70 pályázaton nyert támogatásból megújulhatott az emléktábla környéke és az előkert is.
- Május 29-én – mennybemenetel ünnepén – a *Crescendo* dán női kar szolgált az istentiszteletünkön.

Pihenés Badacsonyörsön

A Budavári Egyházközség pihenőházában nyaralási lehetőség van 2013 májustól. A 2+2 férőhelyes teljesen felszerelt házban, szép környezetben, jó kirándulási útvonalakat nyújtó környéken ajánljuk a szálláslehetőséget. Az egyházközség tagjai kedvezményrel vehetik igénybe a pihenőházat. Érdeklődni Bencéné Szabó Márta lelkésznél lehet (20/824-3057).

Budavári Hírmondó
 az Egyházközség tájékoztató hírlevele
 Olvasó-szerkesztő: *Váradai Adél*
 Grafika: *Richly Zsolt*
 Tördelés: *Varga Katalin*
 Felelős kiadó: *Bence Imre igazgató lelkész*
 Nyomdai munkák: *Rózsadomb Contact Kft.*